

Το τουρκικό τετράγωνο γεωπολιτικών επιλογών και επιχειρησιακών προκλήσεων!

Οι στενές και διαρκώς διευρυνόμενες σχέσεις της Τουρκίας με Λιβύη και Αλβανία σε συνδυασμό με τις επιχειρησιακές δυνατότητες της γείτονος δημιουργούν ένα τέλειο τετράγωνο προκλήσεων ασφαλείας για την Ελλάδα. Καλά παρατηρήσατε, όχι τρίγωνο αλλά τετράγωνο, ακολούθως εξηγώ.

Μόλις εχθές (20 Φεβ. 2024) οι κ. Ερντογάν και Ράμα στο πλαίσιο του πρώτου ανωτάτου συμβουλίου συνεργασίας Αλβανίας – Τουρκίας¹ μεταξύ άλλων υπέγραψαν και συμφωνία πλαισίου στρατιωτικής συνεργασίας (military framework) η οποία επεκτείνει και εμβαθύνει ήδη υφιστάμενες διμερείς και λοιπών ομοίων στο πλαίσιο NATO. Η επισήμανση της απρόσεκτης (ή μήπως πολύ προσεκτικά σχεδιασμένης) δήλωσης του κ. Ράμα² ότι «Θα ενισχύσουμε τις σχέσεις μας στην άμυνα και την ασφάλεια», υπογραμμίζοντας ότι η Τουρκία «αναγνώρισε άμεσα το Κόσοβο λίγα λεπτά μετά την απόφαση της ανεξαρτησίας του» δείχνει τον αναθεωρητισμό που από κοινού ενστερνίζεται με τον κ. Ερντογάν. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό θα γίνει η ανάλυση που ακολουθεί.

Οι γεωπολιτικές και επιχειρησιακές επιλογές της Τουρκίας τα τελευταία χρόνια έχουν ως στόχο την περικύκλωση της Ελλάδος (containment). Στην κλασσική και την όποια απειλή από Ανατολάς, έχει πλέον προστεθεί η δυνητική, και στα όρια της εφαρμοστέας από σήμερα αν η Τουρκία επιλέξει, επιχειρησιακή τόσο από την Λιβύη όσο και από την Αλβανία, αξιοποιώντας τις βάσεις και τις δυνατότητες που έχει εγκαταστήσει μέσω συναφών συμφωνιών και προβλέψεων στις χώρες αυτές. Οι δυνατότητες της Τουρκίας σήμερα σε UAVs (μη επανδρωμένα / ημι-αυτόνομα αεροσκάφη) είναι αξιοσημείωτες. Έχει δε καταφέρει να τα πουλήσει σε αρκετές χώρες μεταξύ των οποίων και η Αλβανία. Δεν είναι μόνο οι δυνατότητες της Αλβανίας σε UAVs, αλλά και το γεγονός ότι στο πλαίσιο στρατιωτικής συμφωνίας με την Τουρκία, η δεύτερη δύναται να αξιοποιήσει (βάσεις, μέσα, προσωπικό, απρόσκοπτη μεταφορά και υποστήριξη τουρκικών UAVs όποτε αυτή το επιλέξει) και προφανώς να τα αξιοποιήσει υπό απειλή για την χώρα μας τόσο στο Ιόνιο, όσο και στον βορειοδυτικό Ελλαδικό χερσαίο χώρο. Κάτι αντίστοιχο υλοποιείται και στην Λιβύη με εκμετάλλευση των βάσεων εκεί, του στρατιωτικού υλικού και δυνατοτήτων που η Τουρκία έχει ήδη μεταφέρει στη χώρα αυτή.

Είναι πολύ σημαντικό να αντιληφθούμε και να αρχίσουμε να αντιμετωπίζουμε την Τουρκία, η οποία έχοντας αντιληφθεί τη σπουδαιότητα της ναυτικής ισχύος, διαρκώς απομακρύνεται από αντιλήψεις και σχεδιασμούς των ηπειρωτικών/χερσαίων χωρών και ενεργεί/υιοθετεί δόγματα των θαλασσιών. Στο πλαίσιο αυτό και μόνον θα πρέπει να γίνονται από τούδε και στο εξής οι όποιες αναγνώσεις της συμπεριφοράς της στις γεωπολιτικές της αναθεωρητικές της φιλοδοξίες. Συναφώς η Χώρα μας θα πρέπει να κινηθεί ανάλογα τόσο στην αμυντική της θωράκιση, στην στρατηγική μέσω δημιουργίας γεωπολιτικών συμμαχιών, στην επιχειρησιακή της σχεδίαση και στην ανακατανομή των δυνατοτήτων (disposition of forces).

Θα μου πείτε, μα καλά τόση ώρα σε τρίγωνο αναφερόμαστε. Συμπληρώνω λοιπόν, ότι με την διάθεση σε ενεστώτα χρόνο του πλοίου αμφιβίων επιχειρήσεων (TCG ANADOLU) με τις δυνατότητες διεξαγωγής αμφιβίων (και καταδρομικών) επιχειρήσεων, με τη δυνατότητα να επιχειρούν drones και UAVs από αυτό, σε περιοχές νοτιοδυτικά Πελοποννήσου, βορείως της Λιβύης, και σε επόμενο χρόνο στο Δυτικό Ιόνιο και στην Κεντρική Μεσόγειο, ανατολικά της Μάλτας και Ιταλίας, (και όταν η Τουρκία υλοποιήσει το ανακοινωθέν δια στόματος κ. Ερντογάν πρόγραμμα κατασκευής αεροπλανοφόρου -μην γελιόμαστε, θα βρει και αεροσκάφη που θα

¹ <https://www.tccb.gov.tr/en/news/542/151273/-we-have-set-a-2-billion-trade-goal-with-albania->
<https://www.dailysabah.com/politics/diplomacy/erdogan-hails-albania-turkiyes-role-for-regional-stability>

² <https://www.kathimerini.gr/world/562893538/synantisi-erntogan-rama-stin-agkyra-ypegripsan-symfonia-stratiotikoy-plaisioy/>

επιχειρούν από αυτό...-), το τρίγωνο πλέον, θεωρείται τετράγωνο (βλέπε συνημμένο χάρτη). Η κινητικότητα και ευελιξία των δύο αυτών δυνατοτήτων (αεροπλανοφόρο και πλοίο αμφιβίων επιχειρήσεων) εύκολα δημιουργούν συνθήκες περικύκλωσης από δυσμάς και από νότο. Άρα ο κ. Ερτνογάν πετυχαίνει ακριβώς το αντίθετο αυτού που οι αρχαίοι Έλληνες μαθηματικοί επιδίωξαν να λύσουν (τετραγωνισμός του κύκλου), κυκλώνοντας το τετράγωνο, στο οποίο δυστυχώς το κέντρο είναι η Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτό δεν είναι δυνατόν να μην εκληφθεί η θέση της Βόρειας Μακεδονίας και του Κοσόβου σε ότι αφορά στις γεωπολιτικές τους βλέψεις (αδύναμες ίσως σήμερα, αλλά υφίστανται) κατά της Χώρας μας, όπως επίσης και λοιπών χωρών (προσεκτικά δεν κάνω μνεία κάποιων συγκεκριμένων) που κατά περίπτωση τα συμφέροντα μπορεί να μην είναι πάντα συγκλίνοντα, ή ακόμη και η σχετικά πρόσφατη ιστορία που επηρεάζει τις επιλογές τους, ασχέτως της συνύπαρξης μας με τις χώρες αυτές αυτές σε Αμυντικές Συμμαχίες και Ενώσεις. Ακόμη και για χώρες με εντελώς αντίθετες αντιλήψεις και συγκυριακά συμφέροντα, όπως η Ρωσία υπό την οπτική των εκπεφρασμένων θέσεων κατά της χώρας μας και του σφιχτού εναγκαλισμού της με την Τουρκία, όσο αυτός διαρκεί.

Παράλληλα θα πρέπει να προβληματίσουμε και τους «συμμάχους» μας (ΝΑΤΟ και ΕΕ), ότι κάποιες διμερείς στρατηγικές συμμαχίες και κάποιες επίσης διμερείς συμφωνίες (σ.σ. Αλβανίας-Τουρκίας σε ότι αφορά στην στρατιωτική τους συνεργασία με την συνοδεύουσα στρατηγική επικοινωνία και ρητορική, και Ιταλίας-Αλβανίας σε ότι αφορά στην δημιουργία κέντρων υποδοχής μεταναστών) όπως αυτές καταγράφονται σε ενεστώτα χρόνο και υπό τις εκρασθείσες αναθεωρητικές επισημάνσεις των Ηγετών τους στις εν λόγω περιπτώσεις, δεν είναι δυνατόν να μην συμπεριληφθούν παράλληλα στο τραπέζι των επίκαιρων γεωπολιτικών εξελίξεων για φλέγοντα ζητήματα, όπως πχ μεταναστευτικό για ΕΕ, Ουκρανία για ΝΑΤΟ, υπόσταση Κύπρου σε ΕΕ και ΟΗΕ κλπ. Ειδικά δε με τους συμμάχους που εμείς έχουμε συνάψει πλαίσιο στρατηγικών συμφωνιών (ΗΠΑ, Γαλλία, Αγγλία), ώστε με κοινή αντίληψη με τους εν λόγω, να αντιμετωπιστεί συνεκτικά το ζήτημα των αναθεωρητικών τάσεων των γειτόνων μας. Δεν είναι δηλαδή δυνατόν να συζητάμε για Ουκρανία και για κατάληψη εδαφών της από την Ρωσία στην ΕΕ (και στον ΟΗΕ) με την Κύπρο παρούσα στο τραπέζι. Δεν είναι δυνατόν να συζητάμε θέματα συνεργασίας στο Αιγαίο υπό την «αιγίδα του ΓΓ ΝΑΤΟ» και να συνεχίζονται οι παραβιάσεις κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Θα πρέπει να προωθήσουμε την αντίληψη ότι δυστυχώς αναγκαζόμαστε σε μείωση της συνεισφοράς μας ως πάροχοι συλλογικής ασφαλείας (security providers) εξαιτίας διακριτών (και να τις αναδεικνύουμε διακριτά) «γειτόνων και συμμάχων» που λόγω των αναθεωρητικών των επιλογών σε βάρος της χώρας μας, καταναλώνουμε σημαντικό κεφάλαιο ασφαλείας (μέσα, δυνατότητες και πόρους) προς αντιμετώπισή τους κατά μόνας. Τραγελαφική δε παρουσιάζεται η «ουδετερότητα» των εν λόγω οργανισμών, λόγω του μηχανισμού λήψεως αποφάσεων που απαιτεί ομοφωνία, όχι μόνο στο να μην υπάρχει καταδίκη τέτοιων συμπεριφορών, αλλά η τηρούμενη «ουδετερότητα» να βαίνει εναντίον των θέσεων και συμφερόντων μας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό της Ουκρανίας όπου ΝΑΤΟ και ΕΕ υπό σπουδή έλαβαν αποφάσεις ενώ στην περίπτωση της Κύπρου ή του Τουρκολιβυκού μνημονίου που παραβιάζουν την εθνική μας κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα (και της Κύπρου), αναγιγνώσκουν, θεωρούν και δρουν επιλεκτικά.

Τι μπορεί η Ελλάδα λοιπόν να κάνει στο πρόβλημα αυτό? Πριν προσφέρω κάποιες απόψεις θα παρακινήσω τους αναγνώστες να απευθύνουν συναφείς ερωτήσεις σε πλατφόρμα τεχνητής νοημοσύνης για να διαπιστώσουν την αξία αυτής ως εργαλείο αλλά και να προβληματισθούν εισέτι περαιτέρω από τις απαντήσεις που θα λάβουν (ενδεικτικά παραθέτω ερωτήσεις³ που έκανα σε γνωστή πλατφόρμα τεχνητής νοημοσύνης AI). Οι δε απαντήσεις οφείλω να ομολογήσω ότι εκλαμβάνονται ως αρκούντως ικανοποιητικές και σχετικά πλήρεις.

³

1) Η Ελλάδα αντιμετωπίζει απειλή από την Αλβανία? 2) Πως μπορεί να αποτελέσει πρόκληση για την Ελλάδα η στρατιωτική συμφωνία Τουρκίας Αλβανίας? 3) Η συμφωνία Μελόνι Ράμα για δημιουργία δομών στην Αλβανία για τους πρόσφυγες, μπορεί να αποτελέσει πρόκληση ασφαλείας για την Ελλάδα από παράνομα ρεύματα μεταναστών τελικά προς την Ελλάδα? 4) Οι δεσμοί Τουρκίας, Αλβανίας, Λιβύης αποτελούν πρόκληση ασφαλείας για την Ελλάδα?

Ισχυρές στρατηγικής φύσεως συμμαχίες που θα επιβεβαιώνονται επαναλαμβανόμενα σε κάθε ευκαιρία και σε όλα τα πεδία (διπλωματικό, γεωπολιτικό, ενεργειακό, επιχειρησιακό, επιχειρηματικό, διεθνών πρωτοβουλιών υποστήριξης επιχειρήσεων ειρήνης και ασφαλείας, κατά περίπτωση αντιμετώπισης προκλήσεων (ad hoc) και επί τη βάση βουλήσεως (coalition of the willing)) αντιμετώπισης από κοινού σημαντικών/διεθνών αντιστοιχών προκλήσεων.

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να αξιολογηθεί και η στρατηγική της Σερβίας η οποία αν και δεν έχει επιδείξει σταθερή πολιτική και υποστήριξη των ημετέρων συμφερόντων, διαπιστώνεται ότι σε γενικές γραμμές τα δικά της, σε ότι αφορά στον ευρωπαϊκό της προσανατολισμό, φαίνεται να συγκλίνουν με τα δικά μας. Η αντίληψη πάντως ότι οι νέοι άνθρωποι της Χώρας αισθάνονται δυτικοί, επιθυμούν να μπουν σε οργανισμούς όπως η ΕΕ αλλά και το NATO (! και όμως, όσο και αν ακούγεται παράλογο), ο πολιτισμός της χώρας και η γεωπολιτική της θέση στα Βαλκάνια πρέπει να τύχουν της ημετέρας προσοχής. Στο ίδιο πλαίσιο τόσο η Αλβανία όσο και η Τουρκία θα πρέπει να κατανοήσουν ότι οι ευρωπαϊκές τους φιλοδοξίες περνούν μέσω της Ελλάδος και της Κύπρου, του Ελληνισμού γενικότερα. Και αυτό όχι μέσα από «εκδικητική» προσέγγιση στην θεώρησή τους, αλλά μέσα από την επιδίωξη της γενικότερης γεωπολιτικής σταθερότητας, ηρεμίας, της ανάπτυξης και ευημερίας και της φιλειρηνικής διάθεσης συνεργασίας και αμοιβαίου σεβασμού των λαών. Στο πλαίσιο αυτό κάθε αναθεωρητισμός (όπως αυτός επιβεβαιώνεται καθημερινά από τον κ. Ερντογάν αλλά και από τον κ. Ράμα) είναι καταδικαστέος. Κατά του όποιου αναθεωρητισμού, η βούληση μας για σταθερότητα και ευημερία θα πρέπει να αποτελούν τα βασικά στοιχεία της στρατηγικής μας επικοινωνίας.

Στο πνεύμα αυτό, ειδικά για τις τρεις χώρες του «τετραγώνου», θα πρέπει να γίνει ιδιαίτερα σαφές ότι οι αναθεωρητικές τους επιλογές, θα εκλαμβάνονται ως εμπόδια ή και αδιέξοδα για την ευρωπαϊκή τους προοπτική (Τουρκία-Αλβανία). Για την περίπτωση της Λιβύης με επιλογές (κατ' υπόδειξη της Τουρκίας) του τύπου «παράνομο Τουρκο-Λιβυκό μνημόνιο» αυθαιρεσίες και παρανομίες στην οριοθέτηση θαλασσιών ζωνών κλπ, η χώρα και οι πολιτικοί της πρέπει να αντιληφθούν ότι θα μας βρουν μη υποστηρικτές στο διεθνή της βηματισμό, αλλά και ότι το κόστος του εσωτερικού της διχασμού από τέτοιες επιλογές θα αποβεί μοιραίο γι' αυτήν και το λαό της. Η ημέτερη ευκαιρία προβολής αυτής της αντίληψης είναι σήμερα, είναι τώρα που η χώρα μας έχοντας ανακάμψει από την κρίση της περασμένης δεκαετίας, έχοντας τύχει της αναγνώρισης των προσπαθειών της, έχοντας από τους πλέον υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, συνεισφέροντας στα διεθνή δρώμενα, έχοντας την πολυτέλεια εν ολίγοις να έχει απόθεμα διπλωματικού κεφαλαίου, θα πρέπει να το χειριστεί έξυπνα προς εθνικό όφελος.

Η διαπραγμάτευση λοιπόν από πλευράς της χώρας μας για τις περιπτώσεις Αλβανία στην ευρωπαϊκή της πορεία και Λιβύης στην έκβαση της εμφύλιας διαμάχης που βιώνει η χώρα, θα πρέπει να είναι διαρκής, οριζόντια, πολυεπίπεδη και πολυθεματική σε συνέχεια των αρχικών διπλωματικών επιτυχιών. Ημέτερες συνεκτικές και ποικιλόμορφες επιδιώξεις οικονομικής, τεχνολογικής, εμπορικής, στρατιωτικής κλπ φύσεως, θα πρέπει να είναι μέσα στο πλαίσιο της εθνικής μας στόχευσης. Για να γίνω συγκεκριμένος η κάθε διαπραγμάτευση (στις ευρωπαϊκές φιλοδοξίες των εν λόγω χωρών) θα μπορεί να περιλαμβάνει δεσμεύσεις αυτών, για παράδειγμα απόκτηση αμυντικών δυνατοτήτων σε ελληνικά ναυπηγεία, υποστήριξη από ελληνικές αμυντικές βιομηχανίες, απόκτηση τεχνογνωσίας από ελληνικές εταιρίες, αποκλειστική εξάρτηση σε follow on support από τη Χώρα μας, εμπορικές σχέσεις, μεταφορά ενέργειας και πόρων, ανοικοδόμηση των περιοχών από ελληνικές εταιρίες, θέματα δικαίου, επιχειρησιακής εκπαίδευσης (στις εθνικές δυνατότητες και υποδομές) ειδικά σε θέματα επιχειρήσεων ναυτικής ασφάλειας, κεφαλαιοποίησης των μέχρι σήμερα επιτευγμάτων, πολιτισμού, περιβάλλοντος, αλιείας και τόσα άλλα που θα πρέπει να αποτελέσουν συνεκτική κυβερνητική μελέτη, προτεραιότητα και επιλογή.

Θα μπορούμε ουσιαστικά (!) να υπερηφανευόμαστε για το «εθνικό μας αποτόπωμα», όταν για παράδειγμα οι διμερείς πρωτοβουλίες γειτόνων (προφανώς δικαίωμά τους), όπως για

παράδειγμα η συμφωνία Ιταλίας-Αλβανίας⁴ για την κατασκευή δύο κέντρων υποδοχής μεταναστών που ήδη όμως έχουν φτάσει στην Ιταλία (εκτίμηση τις 40000 ετησίως) για την οποία τοποθετήθηκε με προβληματισμό και η αρμόδια υπηρεσία του ΟΗΕ για την προστασία των δικαιωμάτων των προσφύγων, **θα περνούν** και μέσα από τη χώρα μας έστω και με καθεστώς «παρατηρητή-επόπτη» αφού ενέχουν ρίσκα περιφερειακής ασφάλειας από την οποία θίγεται δυνητικά η Χώρα μας. Τώρα η επιλογή μας περιορίζεται στην αυστηροποίηση του ελέγχου των συνόρων για την παράνομη διακίνησης μεταναστών οι οποίοι ενδεχομένως και καθοδηγούμενοι να αποτελέσουν ζήτημα εσωτερικής ασφάλειας (ομού με αυτούς που ήδη κατοικούν στην χώρα μας παράνομοι και μη) όταν ανάλογες αναθεωρητικές τάσεις το επιδιώξουν. Συναφώς για την εσωτερική ασφάλεια, οι προαναφερθέντες δυνητικά, θα πρέπει να θεωρούνται συγκοινωνούντα δοχεία με αυτούς των κέντρων μεταναστών (υποδοχής, ένταξης, φιλοξενίας) ακόμη και με ριζοσπαστικά ισλαμικά στοιχεία που υπάρχουν «εν υπνώσει» στο εσωτερικό της χώρας.

Η επιχειρησιακή μας σχεδίαση οφείλει να έχει αναθεωρηθεί εχθές και να περιλαμβάνει την διαμορφωθείσα απειλή του τετραγώνου-κύκλου από πλευράς πρωτοβουλιών Τουρκίας, αλλά και τις εν δυνάμει απειλές εσωτερικής ασφάλειας από τρομοκρατία, οργανωμένο έγκλημα, εξτρεμιστικά ισλαμιστικά στοιχεία ακραίας και καθοδηγούμενης πόλωσης και ενεργειών κλπ. Συναφώς η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών θα πρέπει να εμπλακεί σθεναρά, ουσιαστικά και αποτελεσματικά, θωρακισμένη από αδυναμίες που πρόσφατα είδαν τα φώτα της δημοσιότητας. Προφανώς θα πρέπει να αναπτύξει συνεκτική δράση και πρωτοβουλίες σε συνεργασία με αρμόδια υπουργεία και φορείς (εξωτερικών, μετανάστευσης, άμυνας, περιβάλλοντος και ενέργειας, αγροτικής ανάπτυξης και τροφίμων, περιφέρειες Ηπείρου-Δ. Μακεδονίας κλπ) προς μεγιστοποίηση του αποτελέσματος των κοινών δράσεων.

Στο ίδιο μήκος κύματος οι διπλωματικές πρωτοβουλίες, είτε διμερώς είτε μέσα από τους Δ.Ο. που η χώρα μας συμμετέχει (με έμφαση στη ΕΕ), θα πρέπει να ενταθούν. Η ταύτιση και ο συγχρονισμός με την Κυπριακή δημοκρατία δεν θα πρέπει μόνο να θεωρείται δεδομένος αλλά να υφίστανται διαρκείς δράσεις μεγιστοποίησης στοχευμένων αποτελεσμάτων.

Είναι λοιπόν απλά ρητορικά τα ακόλουθα ερωτήματα?

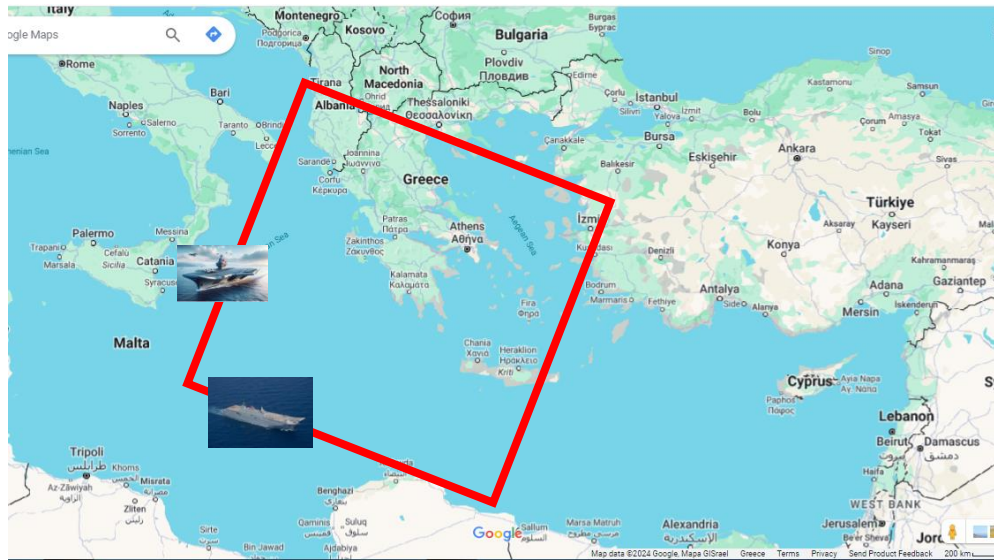
Η ιστορία επαναλαμβάνεται και η γεωγραφία ξαναγράφεται? Εμείς θα πρωτοστατήσουμε ή θα μείνουμε παρατηρητές των γεωπολιτικών εξελίξεων? Θα είμαστε τα «καλά παιδιά» στην σωστή πλευρά της ιστορίας (χωρίς αυτό να είναι κακό(!)) και αν «ναι», ποιοί είναι οι εθνικοί μας στόχοι και ποιά οφέλη θα αποκομίσουμε από αυτή μας την επιλογή?

Από το να στουρθοκαμηλίζουμε, καλύτερα να προετοιμαζόμαστε με γοργούς ρυθμούς και σθεναρές αποφάσεις για τα επόμενα 5-10 χρόνια. Άλλωστε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, μόλις εχθές ο ΥΠΙΑΜ κ. Δένδιας⁵ εξέφρασε την έντονη ανησυχία του για το προφίλ και την συμπεριφορά της Τουρκίας.

Αντιναύαρχος (εα) Γ. ΤΣΟΓΚΑΣ Π.Ν.

⁴ <https://www.naftemporiki.gr/kosmos/1534140/oie-symfonia-italias-alvanias-gia-to-metanasteytiko/>

⁵ «Σε μια από τις τελευταίες NAVTEX, η Τουρκία συνδυάζει την κυριαρχία με την ναυσιπλοΐα για πρώτη φορά. Ναι μεν έχει χαμηλούς τόνους, έως και ευγένεια τολμώ να πω, αλλά το υφέρπον αφήγημα είναι εκεί. Δεν δικαιούμεθα να το αγνοούμε. Να μην έχουμε ψευδαισθήσεις..., Ανησυχώ και μάλιστα πάρα πολύ. Όταν έχω 100 εκατ. δίπλα μου που διατυπώνουν ισχυρισμούς εκτός διεθνούς δικαίου έστω και sotto voce, εγώ ανησυχώ. Δεν μπορώ να αγνοήσω την πρόκληση που διαφαίνεται. Εάν δεν το κάνω αυτό, τότε εγκλημάτων» Αναδημοσιεύτηκε σε πολλές ιστοσελίδες, ενδεικτικά η : <https://www.inewsgr.com/122/dendias-anisychopara-poly-i-tourkia-echei-chamiloisei-tous-tonous-alla-den-echei-allaxei-theseis.htm>

**Άγκυρα
Τίρανα
Τρίπολη

TCG ANADOLU
και ανακινωθέν
αεροπλανοφόρο!**

Άγκυρα, Τίρανα, Τρίπολη, TCG ANADOLU και ανακινωθέν αεροπλανοφόρο!